

Od wiosny do wiosny -Hanna Zdzitowiecka

Na niebie jaśnieje słońce,
dni płyną, płyną miesiące...
Z lodu uwalnia się rzeka
i ze snu budzą się drzewa,
ptaki wracają z daleka,
będą więc gniazda i śpiewać.
Sady zabiela się kwieciami...
To wiosna! Wiosna na świecie!

Na niebie jaśnieje słońce,
dni płyną, płyną miesiące...
Dni coraz dłuższe, gorętsze
pod lipą ciche pszczoł brzęki,
woń siana płynie powietrzem,
z pól żniwne słychać piosenki,
zakwitły malwy przed chatą...
Lato na świecie! Już lato!

Na niebie jaśnieje słońce,
dni płyną, płyną miesiące...
W sadzie już jabłko dojrzewa
niebem sznur ptaków mknie długi.
Liście się złocą na drzewach
idą jesienne szarugi
wiatr nagle drzewa gniew w lesie...
Jesień na świecie! Już jesień!

Na niebie jaśnieje słońce,
dni płyną, płyną miesiące...
Długie i ciemne są noce
śniegową włożył świerk czapę
śnieg w słońcu tęczą migoce
i sopte lśnią pod okapem,
rzekę pod lodem mróz trzyma...
Zima na świecie! Już zima!

Na niebie jaśnieje słońce,
dni płyną, płyną miesiące...
Ze snu się budzi leszczyna
i nową wiosnę zaczyna!